

REDACTIA
Deák Ferencz-u. Nr. 8

ABONAMENTUL
Anstro-Ungaria:
an 20 cor. pe 1/2
cor.; pe 1/4 de an
pe 1 lună 2 cor.
Duminecă pe an
4 coroane.
în România și
înălțate pe an:
40 franci.
scripșo nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 8

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăși
înainte în Arad.

Scrierile nefranțate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Presa română.

(*) În mijlocul indifferenței unora, a altora și peste tot: față cu adversarii naturali ai neamului românesc, presa română are și îndeplinește un rol important. Ea veghiaază ca dușmanii să nu ne surprindă nepregătiți. Pe cei răi, ceartă, pe cei buni îi înfățișează în cea mai bună pildă de urmat.

Publicul însă, marele public, delăsător, ar trebui să pornească tot ce este bun și înălțător, nu spriginește în presa română. O dovadă clară despre aceasta sunt următoarele articole care au apărut de mai multe ori în fruntea foii „Unirea”, organ al metropoliei Blajului:

„Apropiindu-se finea anului al doilea, rugăm călduros pe toți cetățenii să binevoiască a grăbi cu achiziția abonamentelor restante.

„De zece ani de zile ne nutrim cu speranța, că doară vor veni timpuri mai bune, când abonamentele vor merge mai regulat și anticipative, însă nu s-a mai întâmplat. Abonamentul nostru rămânând după ani în restanță, eară datorită întârzierii și edării foii cresc în fiecare an în mod însemnat, așa încât să stăm în grea cumpănă, ca pe lângă jertfele morale și fizice făcute, să mai aducem și jertfe materiale în susținerea acestei foi; — ori, să încercăm cu edarea ei, așteptând alte timpuri mai fericite.

„Deci, repețim cu insistență rugămintea de la început, și apelând la sentimentul de echitate al abonaților, așteptăm, ca fiește-care să-și facă datoria.

Cam aceleași lucruri le-ar pute să scrie la adresa cititorilor lor și „Telegraful Român”, „Biserica și Școala” și „Foaia Diecesană”, care dacă continuă să apară, desigur numai cu jertfe mari, prestate de respectivele consistențe, mai apar.

Nu stăm mai bine nici cu ziarele cotidiene. Cine a intrat în presa română, și-a tras seamă, desigur, cu multe neajunsuri ce împină și cei grupați în giurul ziarelor noastre cotidiene sunt încontinuu puși la contribuție națională.

Toate acestea din cauza abonaților, dintre care aproape jumătate, sunt d'o nepăsare revoltătoare. Nu plătesc regulat; când îi stringi să plătească se supără, renunță la abonament și sub tot felul de pretexte refuză ori-ce plată, așa că ziarele cotidiene ne mai putând suporta avansurile ce au făcut, o să fie silite a împresura pe cei încăpăținați în rău. Căci ce altă cale ai pute urma față cu niște indivizi pentru cari datoria națională este noțiune necunoscută? Și îndeosebi când păcatul acesta național a ajuns adevărată plagă, încât un organ bisericesc ca „Unirea”, la spatele căruia stă un întreg aparat oficial, se simte îndemnat a veni în public cu o dojană și amenințare ca cele cuprinse în avizul mai suscitată!

E crudă adevărat dojana din „Unirea”: clerul unei întregi metropolii să nu fie în stare a susține cum se cade o revistă bisericească? Și ce rușine mai mare i-s'ar pute întâmpla acestui cler, decât dacă din cauzele susarătate „Unirea” n'ar mai apărea! Fiecare preot român gr. catolic ar trebui să roșească de această rușine. Îndeosebi ar trebui să se ascundă cei cari citesc foii „streine”, o boală, care mai ales între preoții români gr. cat. bântue.

Dacă e o rușine că chiar ziarele noastre bisericesti o duc atât de greu, apoi starea ziarelor cotidiene politice poate să devină adevărat desastru național.

Trebue să înțeleagă adică ori-și care bun Român, că numai o presă bine spriginită poate să lupte cu succes și să se întrebe fie-cine: cum și cine ar mai întreține interesul, față de cele naționale, în obștea mare, dacă n'ar mai fi ziarele noastre cotidiene?

Eată de ce, acum că se termină anul și vine vremea când se reînnoiesc abonamentele, ne simțim datorii să facem apel la marele public român să dea tot spigulul presei române, singura armă ce ni-a rămas întru a duce lupta pe terenul politic. Aceasta cu atât mai ales, cu cât apropiindu-se alegerile, ne găsim în pragul unei perioade de luptă când trebuie să ne străngem rândurile, ca să nu mai treacă și acest prilej fără ca cel puțin să ne întărim și organizăm în viața noastră de partid, dacă luptă decisivă n'am putea să dăm față cu adversarii de rassa ai neamului românesc.

Fejérváry se duce? Ministrul de honveț e de câtă-va vreme foarte greu bolnav, așa că este împiedecat de a părăsi casa. Ziarele maghiare anunță că în cazul de a se reînșănătoșa chiar, Fejérváry nu va mai pute rămânea la postul său, din cauza vârstei sale înaintate și a slăbici ce e fi-rească la o așa vîrstă.

In privința urmașului său la departamentul honvețesc circulă două nume. În combinație a fost luat mai întâi generalul Jekelfalussy care actualmente servește în ministerul comun de război. În timpul din urmă însă se acreditează tot mai mult știrea, ca urmașul lui Fejérváry va fi generalul Bolla adlatul archiducelui Iosif.

Generalul Bolla e foarte puțin popular în cercurile ofițerești, cunoscut fiind ca unul dintre cei mai severi comandați. Este tot-odată, după-cum spun ziarele maghiare, unul dintre cei mai capabili militari.

Pentru simplificarea administrației decurg deja desbateri la toate municipiile din țeară. În urma acestora, părerile ofițierilor administrativi vor fi trimise ministerului de interne, care apoi pe temelul acestora va lucra în afacerea simplificării administrației cu concursul legislațiunii.

Legi sancționate. Foaia oficială în numărul de Duminecă a publicat vr'o șapte proiecte de legi sancționate de Majestatea Sa. Intre acestea sunt: legea indemnității (budgetul statului pe cele dintâi trei luni ale anului); legea despre canalele pentru udat; provisorul pactului cu Croația; articolul de lege despre construirea căii ferate vicinale Ruma-Klenak etc.

Parlamentul austriac va fi convocat pe ziua de 29 Ianuarie n. 1901. Guvernul va supune parlamentului un proiect de lege modificat pentru limbile din Boemia și Moravia. Se crede, că Schönererianii vor încerca a împiedeca prin obstrucție proiectul guvernului de-a trece la ordinea zilei înainte de statorirea limbii germane ca limbă mijlocitoare. În ori-ce caz treburile nu vor decurge așa de lin, cum le proiectează guvernul.

Corpurile legiuitoare române se vor închide la 15 Februarie viitor. Până atunci e vorba ca să se treacă toate proiectele de legi depuse și cari se vor mai depune pe birouri.

„Gheșeft” cu banul public.

Pecând din toate părțile țării resună glasuri de desperare din cauza sărăciei, miseriei, ce bântuie poporul muncitor, pe atunci ministerul de comerț pregătește un proiect de lege pentru prelungirea subvenționării societății de navigațiune „Adria”, care în curgere de 20 de ani a primit deja o subvenție de 14 milioane coroane.

Prin ce a meritat numita societate subvenția, care votându-se și de rândul acesta de parlament, se va ridica la suma totală de 21.600.000 coroane?

Ne-o spune „Alkatmany”, într'un articol publicat în numărul său din urmă, din care lăsăm să urmeze aci câte-va aprecieri, caracteristice pentru politica economico-financiară a ovreofililor regime din țeara noastră.

Subvențiunea anuală de acum, care se ridică la 1.140.000 coroane, se întrebunțează nu pentru ridicarea marinei, nici pentru ridicarea comerțului sau a industriei ungare, ci pentru aceea, ca acționarii speculanți să câștige după acțiunea de 200 coroane 28 de coroane, ceea-ce înseamnă 14%...

Subvenția formează tocmai 100% din averea Adriei; va să zică, și fără subvenție întreprinderea lucrează cu 4% profit curat, pe când excelenta societate austriacă Lloyd se mulțumește și cu 3%.

Subvenția, care formează partea leului din câștig (10%), după intențiile statului ar fi să se întrebunțeze pentru întocmirea de nou vapoare, pentru fondul de rezervă, pentru asigurări contra nenorocirilor și pentru pensiuși; dar m. on. „kazarai” nu o fac aceasta, ci mai bucușii împart subvenția între sine.

Aceste comunicate ale ziarului „Alkotmány”, cum și altele anterioare, relative la această afacere, deși „au produs senzație în cercurile politice”, tot n'au avut darul de a face pe cei competenți să se miște pentru a pune capăt acestui scandalos abus de banul public. Care să fie cauză? Există o

causolitate, o explicație, pe care numitul ziar ne-o dă în următoarele:

Ce devine acea însemnată subvenție de stat? Cine îi vede folosul? Președintele „Adriei”, contele Szápány István? O, nu. Ori Burchard-Béla-vary Konrad, membru în casa magnaților, compatriotul (földi) lui Széll Kálmán, unul din vice-presidenții „Adriei”? Ori membrii maghiari din direcție: Csetei Herzog Péter, Jokai Móríc, Kilyényi Hugo, cons. minist., Kupecz Odön cons. min. și Lanczy Leo, Matlekovits Sándor, Rosenberg Gyula și contele Tiszza István, deputați dietali? De, cești din urmă nu de geaba intră în colisiune cu legea incompatibilității. Sunt „economisti-politici” cu mult mai cuminiți. Primesc și ei frumusețel din folosul subvenției celei grase; dar partea leului o ia acționarii principali al „Adriei” al doilea vice-președinte, Lederer Sándor...

Lângă domnul cavaler Lederer, e omul său, directorul executiv Kuranda Emil; acesta este un jidan din Viena, a cărui leafă anuală dela „Adria” se apropie de 100.000 coroane. D-l Kuranda este un director foarte specialist, se pricepe la marină ca găina la alfabet...

Eată o armonică întocmire, un sistem perfect asigurat pentru „gheșeft” cu banul public, pentru profit particular.

Numărătoarea poporațiunii.

Cu ziua de azi începe numărătoarea poporațiunii din întreaga monarhie; și va dura, după prevederi, zece zile, până să se termine.

Cu ocaziunea publicării listelor de recensământ am atras atențiunea poporului nostru asupra faptului, că acele liste sunt astfel întocmite, încât se ușurează și se favorizează înscrierile în sens favorabil sporiului maghiarismului, în contul — realității.

Ce altceva însemnează clausula dela întrebarea: „Care-ți este limba maternă?” clausula: „limba pe care o vorbești mai bucușos, este limba maternă?” decât o ușă deschisă pentru zeloșii conscriptori, de a falsifica, în „interesul” maghiarizării — „săvîrșite”.

De aceea am atras de eu vreme atenția poporului nostru român, să fie cu băgare de seamă, ca agenții executori ai numărătoarei, slugitorii ai „ideei”, să fie puși în imposibilitate de a-și înscrie altfel decât corăspunde realității.

În baza legii de naționalități, toate neamurile din țeara noastră au dreptul să umplă rubricile listelor de conscripție în limba proprie; prin urmare în limba română să ne înscriem și să ne semnăm numele, caracterul ocupațiunea, etc.

Să nu pierdem din vedere, că eventualul spor ce s'ar constata prin actuala numărătoare, pentru elementul maghiar, ori-cât de siluit ar fi el, are să mărească temeritatea șovinistilor, cari vor vedea într-acesta un efect al politice de maghiarizare, o justificare a ei, și un imbold pentru a continua și mai cu violență pe calea apucată.

Ei între ei.

Bine-a zis cine-a zis, că nu-i suie fără coborîș. Dar' ca tocmai cu sine însuși să 'și o voră împlinită zisa aceasta. — n'ar fi crezut-o, poate, mai ales bătrânul „general” sdrorbitor de noționatități, supra numit și „Ganeș” Cu toate astea însă, lucrul așa este. Apusu 'i-a și lui steaua norocului. Căci există ce s ris — din cuvânt în cuvânt — „Magyarország” de Duminecă (30 Decembrie n.), sub titlul: „Hapuri iubire” :

„Așa se vede, că Tisza nu poate mistul amarul, ce i-s'a pricinuit cu privilegiul așa numitului său iubileu. El, în curs de decenii temutul politician, care, ca conducător de partid opozițional cu gura, ear' mai târziu, ca ministru-president, cu puterea sa, toate și pe toți 'i-a ținut sub terorismul său, — astăzi a devenit împins acolo, ca în adevăr în antișambă să-și țină iubileul. Nici o pompă exterioară, nici o manifestație. Baronul Podmaniczky (președintele clubului „liberal”) numai așa, trăgând din țigară, 'i-a zis: „Dumnezeu să te trăiască, Kálmán!” Și bătându-l pe umăr, Örley și Gajári Géza atâta 'i-au zis: „Ser us, Kálmán!” Asta e toată manifestația. Un om, care-și vede înmormântarea pr' prie! Un sfârșit trist pentru acela, care 'și aroga sie-și, ca până în ziua morții, și cu membrele invalide, cu drept exclusiv să dispună asupra majorității parlamentului și asupra sorții țării. El a crezut, că și după moarte va fi împăiat și, ca odinioară cadavrul împăratului Soliman, va fi arătat lumii, pentru-ca și atunci să înspăimânte pe dușmani și să picure speranță în „aderenți”. De-odată însă s'a prăbușit și încă în viață — s'a sfârșit cu puterea cea mare și arogantă; el este expus în antișambă ca un lucru de prisos, ca o bucată de mobilă scoasă din modă, pe care și ceata de slugi se rușinează să s'aseze.

„Fiul său însă își ridică capul și se prepaă de marele revanș...”

Spunând aci, că și fiul Tisza István, întocmai ca și tatăl său, ca să-și ajungă scopuri e de mărime chochetează și cu cel din Viena, — „Magyarország” continuă:

„... La aparență, el ține cu guvernul, dar' la spatele acestuia e gata să 'și imbrace serviciile și Vieni. Eu, Tisza István, sunt politicianul, care e în măsură să mențină „neschimbate” în tot chipul și între orice împregiurări afacerile comune; care, în interesul „asigurării scopului”, e gata să comită totul, dacă Szöll sau altul s'ar îndărătoici. Pofțiți, contactați la mine, eu vă as-

tept; numai puterea să mi o dați odată în mână.—Politicianii se priveșc unul pe altul și responsul e foarte scurt; e aproape unisono: Pfuil! Pfuil!”

Semnificativă e, în același timp, și discuția aprinsă, ce s'a petrecut în ședința congregației comitatului Bichș, ținută Sâmbăta trecută în Bichș-Giula, asupra chestiei de a felicita pe Tisza Kálmán din incidentul iubileului său de 70 ani.

Prin referentul său Varság Béla, comisiunea permanentă a congregației a propus felicitarea „generalului”, motivând, că afacerea n'are colorit politic. Atât propunerea, cât și mai ales motivarea ei însă a scos din țînță pe Kossuthiștii din congregație. Prin bizuitul lor, Dr. Berényi Armin, avocat jidan, membrul kossuthiștii au arătat, că prin propunerea și motivarea comisiei se țintește susținerea nimbului Tisza; au caracterizat spiritul și efectele rele ale erei Tisza asupra comitatului. Ar fi timpul deja — a zis oratorul Kossuthiștilor (supărat, poate Jidanul, că până acum nu s'a putut și el „îndulci” în rînd cu cei apropiați de oala cu carne), — ca spiritetele să se emancipeze odată de sub presia acestui sistem. Dacă Tisza ca om privat e s'ărbătorit — zice — asta e indiferent pentru congregația comitatului, și acest punct de vedere a fost aprobat de mare parte a membrilor.

La întrepunerea stăruitoare a fișpanului, cu chin cu vai totuși a rămas, ca Tisza să fie felicitat.

Nu prea se poate însă felicita de asemenea felicitare — nici bătrânul iubilant totuși. Asta, de altfel, e treaba lor, Tisza își și ne-tiszaiești.

Noi am reprodus însă cele de mai sus, numai ca să arătăm, că azi și majoritatea Ungurilor înșiși s'au convins și dovedesc, că multă dreptate am avut și avem noi Românii, combătând și vestejind de atâta amar de vreme sistemul nefast al politicii Tiszaștilor pentru interesele mari ale patriei comune.

Din România.

Banca Națională și guvernul Tratatelor dintre guvern și Banca Națională s'au terminat spre mulțumirea tuturor.

Consiliul general al Băncii Naționale a aprobat bazele convenției, prin care statul își cedează partea sa de asociat pe prețul de 14.800.000 lei, ceea ce revine la 1850 lei de acțiune.

Condițiunile din convenție sunt următoarele:

a) Acțiunilor cumpără partea statului pe prețul de 14.800.000 lei.

b) Privilegiul Băncii Naționale se prelungește cu 8 ani adică dela 1912—1920.

c) Participarea statului asupra beneficiului Băncii se urcă dela 20 la sută la 30 la sută cu începere dela 1912 înainte.

Un mic răspuns.

Suntem rugați să publicăm următoarele:

Biroul central al neamurilor, orbit de patimi, publică tot felul de infamii, insulte și neadevăruri, parte în ziarele române, care le stau la dispoziție, parte în cele maghiare. Acest birou, ca să amăgească publicul, unele corespondențe le datează din provincie. Ast-fel într-o corespondență datașă din Șiria și apărută în Gazeta Transilvaniei* este atacat fără nici un temei profesorul seminarial Ioan Petranu, pentru că ven Consistoriu l'a numit pe D-sa director la școala super. de fecițe, ear nu pe d-l Ceonțea — care s'a bătut cu „halba” în birt la cărți — sau pe cutare altă odraslă a neamurilor. Că corespondența în chestie nu e scrisă de oarecine din Șiria, ci de biroul central, dovedește următoarea declarație:

„Subscrișii prin această declarăm solemn, că n'avem cunoștință despre corespondența cu datul Șiria 5 Septembrie 1900, care a apărut în „Gazeta Transilvaniei” din 1/14 Septembrie 1900 și se referă la persoana domnului profesor din Arad, Ioan Petranu. Șiria la 27 Septembrie 1900. Georgiu Popoviciu, m. p. protopopul Șiriei. Vasilie Popoviciu, m. p. paroh gr. or. rom. Dr. Iacob Hotăran, m. p. avocat. Ștefan Antonescu, m. p. proprietar. Alexiu Doboș, m. p. învățător. Ioan Huiu, m. p. învățător. Sam. Crișanu, m. p. învățător. Nicolae Lăzărescu, m. p. Dimitrie Grecu, m. p. primar. Ioan Bogdan, m. p. învățător.”

Cu acest birou central al neamurilor, al carui principiu e: calomniare audacter, și care nu se rușinează a publica mai ales în organul neamurilor, „Controla și în ziarele maghiare atâtea infamii și insulte la adresa celor mai distinși fiți ai dieceșii, a micilor noștri nu pot sta de vorbă.

Un lucru ar trebui să știe neamurile: Fiul acestei dieceșii s'au trezit din somn și acum, după ce au scăpat de jugul fațariștilor dieceșii noastre, respira mai liber.

De când D-zeu ni-a dăruit ca Episcop pe barbatul doritor, s'a început epoca de purificare și regenerare.

Toate sbuciumările neamurilor de ași forma partid în dieceșii și de a provoca între frați neluț-legeri și desbinări, vor rămâne zadarnice. Epoca nefastă a „neamurilor” în dieceșia noastră s'a sfârșit pentru totdeauna.

ȘOAPTE

Din confesiuni...

... Când îi va spune Lui vorbele amare: „M'am îndrăgostit de cineva, care pe altă bește, nu pe mine”... mă va înțelege el om! Sărmanul, cum să înțeleagă, cănd așa ușor de priceput!

Și mi-se pare, ca și când demult îți iubi pe celalalt...

Fără să-mi dau seamă, am comparat cavalerul meu blond, cu acel chip serios, bă și palid...

Ochii lui albaștri, frumozți ca niște mărgăritări înmă păreau aproape ca niște jucării colorate față cu amintirea acelor ochi negri, puternici, a căror privire poruncitoare, cu nobila putere a energiei a umilit, a cucerit, inima mea...

Și acela nu pe mine, ci pe altă bește... Doamne, Doamne...!

Femeie.

Noutăți

Arad, 1 Ianuarie n. 1900.

Principii României pentru sâraci. Altețele Lor regale prințul și prințesa României au hotărât a împărți pe fiecare zi la palatul din Cotroceni mâncare la câte 50 de sâraci ai orașului București. Această faptă frumoasă e laudată cu drept cuvânt de presa română din regat și de toată suflarea românească.

Numiri la honvezime. Dintre voluntarii români au fost numiți la honvezime în gradul de cadeți în rezervă d-nii: Alexiu Babescu și Atanasie Fuleriu.

Masa studenților din Brad. Ni se scrie, că s'au mai inseris următorii domni ca membri la înfintă da Reuniune a tinerimii „Masa studenților din Brad: Preanvioșta Sa dl archimandrit archiep. Dr. Ilarion Fugăreanu, din Sibiu, ca membru pe viață; On domn Dr Aurel Novac, adv. în Biserica-ntă ca membru pe viață cu taxa de 20 cor.; On dn L. Pușcariu din Brad, ca membru ajutător cu 5 (cinci) coroane; On. dn Axente Moșoiu, notar în Brad, ca membru ordinar cu 1 (una) coroană; Parsimoniu iust. d-sa credit și economii ca membru ajutător cu 5 (cinci) cor. și dl Iosif Runcean, preot în tractul Branului a contribuit 2 (două) coroane. Pentru spriginal

Din jurnalul unui călător siberian.

(Continuare.)

5. „Stirpitorul.”

Vasile Ivanovici trase cu urechea.

— Ia stați! — zise el — aud sunete de clopoțel; se vede că vine Proskurov. La rostirea acestui nume Vasile Ivanovici își recăpătă ear cheful. Se apropie repede de fereastră.

— Tocmai, el este. Vine „stirpitorul” nostru. Ia'n privișt mă rog, nu e caraghios, ha, ha, ha!.. Totdeauna umbli așa — cât de precis!

Mă apropiat și eu de fereastră. Sunetul clopoțelilor se apropia iute, dar la început se vedea numai un nor de praf, care părea a eși din pădure și a se apropia de stație. Dar eată, colo unde drumul, la poalele dealului, face o cărnitură spre stație, zărim îndată trăsura.

Tr-i cal de poștă duceau iute o trăsură ușoară; de sub copitele lor se ridica de pe drum praful în norul deșt, dar viziunile îi gonja mereu mai tare. La spatele vizitului vedeam o persoană cu șapca de uniformă cu cocordă și cu un palton civil. Deși pe drumul cel rău trăsura era hurducată și scuturată, omul dintr'însa nu băga

asta în seamă. Stând în picioare, răzimat de capra trăsurei, el se uita pe drum înainte și făcea observații vizitului uitându-se din când în când la ceas.

Vasile Ivanovici rîdea în tot timpul în care troica se apropia; când înse aceasta se opri dinaintea casei, el se și așezase pe canapea și-și fumă în toată liniștea țigara, ca și când nimic nu s'ar fi întemplat.

Câte-va secunde se auzi în casă numai sforăitul cailor osteniș. Deodată ușa se deschise și noul sosit năvăli în casă. Era un om ca de vr'o treizeci și cinci de ani, nu prea înalt și cu un cap neobișnuit de mare. Fața l lată și cu umerii obrazilor eșiș, cu sprincenele drepte, cu nasul cam refrânt în sus cu buzele subțiri, era aproape drept unghiulară și arăta energie. Ochii mari, verzi aveau privirea scrutătoare și pătrunzătoare. În genere, fizionomia lui Proskurov arăta dela prima vedere o seriozitate deosebită. Barbetele regulate funcționărești, care încadrau obrazii rași ca în palmă oare care grabă în mișcări ștergeau înse cu înd prima impresie și aveau un efect aproape caraghios, impresie care mai era întărită de contrastele ce se iviau în fi gura întreagă.

Proskurov se opri o clipă în prag, aruncă spot o privire la jurul său și, când zari pe Vasile Ivanovici, se îndreptă îndată

spre dînsul:

— Bunul meu domn Vasile Ivanovici! Iubite prietene, pentru Dumnezeu! dă-mi ca! cât poți de curând.

Vasile Ivanovici rămase liniștit la locul său și răspunse cu o nepăsare diplomatică:

— Nu pot... La cal de poștă nici n'ai drept și cal satului trebuie să-l opresc pentru asesor, care trebuie să sosească îndată.

Proskurov rămase o clipă înlemnit de uimire! pe urmă răspunse cu violență:

— Ce tot vorbești? Eu am sosit doar înainte! — Nu, zău! dă-mi voe, asta e... dar mai întâiu de toate trebuie să-ți spun, că te înșeli în privința cailor de poștă; în orice caz eu am puterea de a mă sluji de dînsul, afară de asta am și după lege drept la asta.

Vasile Ivanovici rîse în gura mare.

— Să te ia naiba!... Glumești mereu, când eu n'am vreme! — strigă Proskurov supărat, care, se vede, nu pentru întâia oară cădea în cursa asta. — Curând, pentru Dumnezeu! am aici afaceri importante.

— Știu, s'a întemplat un omor.

— Dar de unde știi asta? — zise Proskurov înfărbentându-se ear.

— De unde? Dela asesor, care e de mult la fața locului! — îl cicăli Vasile Ivanovici.

— Eacă vorba! ear trănecnești. Acela habar n'are încă, pe când omorul, adevărat cel bănuț de omor e, ca să zic așa, în mâinile mele. O să fie o istorie nostimă, prietene! Vei vedea cum îl voi pune pe foc pe toți!

— Ha, na, na! Ia vezi să nu te pue el pe d-ta pe foc!

Proskurov trase de odată cu urechea. În curte se auziau clopoțel.

— Vasile Ivanovici — întrebă el linișțitor — trăsura aceea e de sigur pentru mine?

Apucase pe șeful de stație de mână și în același timp arăta cu ochii spre mine.

— Da, da, pentru d-ta! Dar ce s'a mai întemplat?

— Un omor. Vasile Ivanovici, ear un omor! Și ce omor — cu toate semnele, că banda aceea, cunoscută nouă tuturor, e amestecată în el. Am pentru cazul acesta un fir conducător... Dacă nu mă înșel, se va putea afla și p'acel câte ce va. Curând, pentru Dumnezeu, îngrijște-mi de cal!

După: Vladimir Korolenko.

(Va urma).

orsl-material față de marea instituție, înseamnă atât Preacuvioșia Sa, cât și cea a m. o. din și „Parsimonia” cea mai călăuzitoare mulțumită, mai mult aibă mulțumită în interioră a sufletului pentru jertfele puse pe altarul culturii noastre morale naționale. În numele tinerimii:

Vasile Boncu, profesor.

Epidemie în școală. Se anunță din *Orșava* (în comitatul Aradului), că școlile acolo au fost închise pe timp nehotărât în cauză că între școlari s'a ivit în chip epidemic boala de vârsat (bubă).

Concertul tinerimii din Oradea mare. Superiorii români din Oradea Mare aranjază concert și teatru împreună cu dansul *Immeric st. n. 1901* în sala cea mare a hotelului „Arborele verde”, pentru ajutorarea studenților lipsiți și augmentarea fondului tinerimii române din loc, la care invita în numele aranjierilor comitetul executiv: Alexandru Muntean, președinte; Demetriu Manca, vice președinte; Augustin Gitta, maior; Ion Cișan, notar; Eugen Feier, casier; Ioan Cosma, secretar; Augustin Ciurdar, controlor. Începutul la 7^{1/2} oare seara. Prețul de intrare pentru persoană 4 cor., pentru familie 10 cor. Supra-solvirile generoase se primesc cu mulțumită la adresa cassei lui *Eugen Feier* (Nagy Sándor-utca 286 a.) și se vor cuța pe calea publicității. În pauză se va juca „Călușorul” și „Bătuta”.

O moștenire de milioane guvernului austriac. Se anunță din Viena, că milionarul baron Dr. Carol Remelt, mare proprietar și industriaș, răposat în 1899 în Trieste, a lăsat averea sa de mai multe milioane guvernului austriac cu destinație pentru scopuri culturale și de binefacere. Cea mai mare parte din marea avere, se zice, se va împărți institutelor științifice și filantropice.

Filerii Sfântului Petru. După cum raportează foile Vaticanului, fondul filerilor Sfântului Petru s'a sporit în anul sfânt expirat cu suma de: 10 milioane lire. Afară de ani, papa a mai primit în curgerea acestui sumedenie de alte sururi prețioase, a căror valoare asemenea se urcă la suma de mai multe milioane.

Krüger cetățean de onoare al Chișinăului. Senatul orașului din Kiev a decis să aleagă pe președintele Krüger al Transilvaniei cetățean de onoare. Fiind Chișinăul unul din acele orașe usate, în care se face mai multă politică, hotărârea aceasta a orașului e de mare însemnătate pentru desfășurarea evenimentelor în Sudul Africii.

Foaie turcească în Budapesta. Adecă turcească într-o cătă, că ea va avea să aștepte pentru interesele reformelor puse la cale de *Turcii tineri* din imperiul otoman. Va apăre însă în limbile: maghiară, franceză și engleză și o va porni un anume baron Sessler, mare proprietar austriac, care se stabilește în Ungaria anume pentru acest scop. La editarea foii va fi sprijinit de câțiva fruntași ai partidului Turcilor tineri. Întreprinzătorul baron Sessler este căpitan de marină ungar și are nume de mare prieten al Turcilor, căror li-a făcut mari servicii în Tesalia cu privilegiul tulburărilor de acolo.

Știrea o spun foile patriotice din Budapesta, și noi li-o credem, căci e vorba doar de frați de-al lor.

Conte ucigaș. În Nizza s'a petrecut zilele acestea o sângeroasă dramă familială. Conte Jules Bernovilly de cătă va vreme trăia despărțit de soția contesă, pentru că asta inibia pe altul mai mult decât pe soțul său. Contele declarase în mai multe rânduri, că o va ucide, neputând suferi amarul, ca ea să fie a altuia. Zilele trecute a pândit-o la stradă și a tras asupra ei de ase ori, răbindu-o astfel, că în scurtă vreme contesa a murit. Conte ucigaș s'a presintat însuși la poliție, dovedind desăvârșită liniște sufletească.

Casarmă jăfuită. Se anunță din *Alba Regală* (Székeshérvár), că erii noaptea fap-tătorii necunoscuți au jăfuit casarma de cavalerie de acolo. Au năvălit adecă în cancelaria casarmei, au spart casa Wertheimiană și au furat dintr'însa: 12 000 coroane banii gata, un libel de depuneri în valoare de 8 000 coroane, mai multe hârtii de valoare și alte obiecte prețioase mai mărunte. S'a pornit aspră cercetare.

Băieși canibali. Din Breslau se anunță o crimă înfiorătoare. În mina „regina Eliza” mai mulți băieși au vârsat cu petrol pe un tovarăș al lor anume *Mastura*, pe când acesta dormea, și apoi l-au dat foc. Nenorocitul a ars de viu, prefăcându-se în cenușă. Criminalii făptașii au fost arestați.

Un necaz al Seghedinenilor. Din Seghedin se anunță, că mai mulți părinți de acolo, tătani și mame, de un timp încoace sunt neliniștiți de un mare necaz. Și acest necaz e, că școlile superioare de fete a fost clădită în apropiere de școala băieților și că tot în apropiere vor acum să zidească și gimnaziul de stat. — Nu se știe încă anume, sunt oare părinții de fete ori cei de băieți mai îngrijorați de acest mare inconvenient? Dacă acum tot în Seghedin și tot „în apropiere de fete” se va înființa și a *treia universitate* dorită, atunci sigur că necazul va deveni mult mai mare și pentru unii și pentru alții din părinții îngrijorați.

N'ai ce face; bagseama trebuie să fie picătură „amară” în orii ce dulceai.

Câți Mohamedani sunt pe lume? Sultanaul turcesc și guvernul său au dat nu demult un ordin, ca să se afle, cât face numărul muritorilor cari azi se închină lui Mohamed în lumea întreagă. Numerotarea s'a făcut și, într-un timp, s'au culese datele adunate din diferitele țări și continente, suma totală a Mohamedanilor de prezent ar face: 196 500 000. Suma aceasta se împarte astfel: în Turcia europeană sunt 18 milioane; în Asia-mică, Arabia, Beludjistan, în Persia și în cele două Indii: 99 milioane; în China 20 milioane; în Africa-nordică și nord-estică 36 500 000; ear' în celelate țări și în insulele Australiei: 23 milioane. În urma acestor date, numărul Mohamedanilor e pe jumătate cât numărul locuitorilor Europei; cam a patra parte cât e populațiunea Asiei; cam de două ori atâția, câți locuitorii are Africa întreagă (nesocotind pe creștinii de acolo) și cu 60 milioane sunt mai mulți decât întreaga populațiunea Americii.

Din dragoste la moarte. O copilă abia de 16 ani, din părinți fruntași din *Düsseldorf*, se îndrăgise foc în profesorul său. Ne mai putem să-și îneca în inimă ceea-ce simțea, — într-una din zile i-a spus o în scris profesorului său; dar scrisoarea, nenorocita s riscare... mai întâiu a ajuns în mâinile părinților, și copila a fost aspru înfruntată pentru „pescul” inimii. În durerea ei insuportabilă, tinerețea amoroasă și-a curmat viața cu mâna proprie, în grădina părinților trăgându-și un glonț — Bat-o focu dragoste!

Cea mai măreață clădire pe pământ este *Taj-Mahal* în Agra (India estică). Taj-Mahal este un edificiu clădit din curată marmură albă, în al cărui păreți sunt înfipte sumedenie de petri scumpe. La clădirea acestui edificiu au lucrat 22 000 oameni în timp de 20 ani, și cu toate că foarte mult material al clădirii s'a dat gratis și pentru-munca nimie nu s'a plătit, — totuși zidirea costat 80 de milioane coroane.

„Noua Revistă Română” pentru politică, literatură, știință și artă în Nr. 24, din 15 Decembrie 1900, volumul 1, are următorul sumar:

Cronica politică: Dr. Hurmuzescu: Universitățile noastre; P. Grecianu: Reforma impositului căilor de comunicație; N. Iorga: Turcia de astăzi.

Cronica economică: D. Gheorghiu: Asupra comerțului exterior al României.

Literatură: P. V. Haneș: Alexandru Russo cel d'întăiu folklorist român. Jean Bart: Dintr'un jurnal de bord (fragment). *Știință:* C. D. Stătescu: Acetilena. *Note și discursuri:* N. Iorga: O rectificare. *Miscarea literară și științifică:* Iuliu Dragomirescu: Poezii; V. Podeanu: Căntece; Radu D. Rosetti: Păcate (piesă în trei acte); Const. V. Obedeanu: Grecii în țeara românească până la 1717; Emile G. Racovitză: La vie des animaux et des plantes dans l'antarctique. *Suplimentul I:* Meteinguri (răspuns d-lui Ioan Măgură) de C. Orănescu; Revista revistelor: (Antialcoolul, Albina, Bulet. dir. gen. a serv. Sanitar, Familia, Gazeta Săteanului, Literatura și arta română,

România masonică, Revista de drept și sociologie, Revista farmaciei, Revista economică, Școala și biserica; Prietini cu voce și fără voce (conferință ținută la Ateneu în ziua de 7 Decembrie) de B. P. Hasdeu; O protestare. *Suplimentul II:* Tabla de materii a vol. I și II. — 1900.

Prețul unui exemplar (în toate țările Uniunii postale): 1 leu. Abonamentul pe un an: 24 lei.

Redacția și administrația: București, Pasagiul Român, 20.

CRONICĂ LITERARĂ.

— Friederich Hebel, Inelul lui Ghigheș. Tragedie în 5 acte. Tradusă de G. Bogdan-Duică. București 1900. —

De când „Covorbirile literare” s'au reorganizat și s'au reluat caracterul de revistă importantă sub conducerea competenței a savantului istoric Ioan Bogdan, unul dintre cei mai ponderoși colaboratori literari ai acestor reviste este dl G. Bogdan-Duică. Lucrarea de mai sus este cea mai bună dovadă. A apărut în „Covorbiri” și a reapărut acum în broșură aparte.

Pe noi, cari atât de bine cunoaștem pe autorul acestei broșuri și în mijlocul căroră el până de curând își desfășură activitatea sa literară, punând mai ales prin o critică severă la locul lor pe mulți diletanți „poeti” și „istoriografi” dela noi, ne va interesa în special a-i cunoaște nisuițele și după ce ne-a părăsit.

Dl G. Bogdan-Duică este astăzi profesor de literatura germană la București.

În România se ramarcă în timpul din urmă o tendință destul de pronunțată pentru promovarea cunoștințelor de limba și literatura germană. Limba germană s'a introdus ca studiu obligator în școli. Durere înse că forțele didactice lipsesc, — înțeleg forțe speciale și specializate. Acest puțin profesori cari cunosc această limbă, și-au făcut din ea o meserie, scriind cărți didactice, în mare parte rele, al căror scop imediat nu este deșteptarea iubirei către o literatură așa de măreață și de binefacătoare culturii popoarelor moderne, cum este cea germană, ci cu totul alt-ceva.

Ei bine, peste întreaga această cohortă de furnisori și speculanți de cărți școlare germane, dl G. Bogdan-Duică se ridică la înălțime, prin cunoștințele sale temeinice, prin școala sa științifică-literară, ale cărei rezultate le vedem în produsele sale pe acest teren.

Studiile dsale despre *Nibelungenlied*, *Grillparzer* și despre *Kotzebue*, cele două dintăiu ca metod pedagogic, ear al treilea ca articol istoric-literar, ne încredințează pe deplin, că întăiu și unicul profesor serios de germanistică în România actualmente e dl G. Bogdan-Duică.

Dar nu despre aceste voim să vorbim acum. Le-am amintit numai ca o introducere la re-exiunile ce voim să facem asupra tragediei „Inelul lui Ghigheș” de Hebel.

Christian Friedrich Hebel (1813—1863), pe care a-l fi introdus în literatura noastră prin dr ma aceasta, e un merit excepțional, este unul dintre cei mai mari și mai geniali poeți dramatici ai Germanilor. În dramele lui e depusă o gândire profundă, psihologie complicată, tehnică rafinată, fără ca arta să suferă. Popularitatea lui la Germani chiar anul acesta a ajuns la o culme neatinsă încă, prin reluarea (după 50 de ani!) a dramei lui istorice „*Agnes Bernauer*”, care pe scenele din Viena și Berlin a fost întâmpinată cu mult entuziasm.

„Inelul lui Ghigheș” este una dintre dramele lui cele din urmă din punct de vedere cronologic, dar' cea dintăiu ca creațiune artistică. Subiectul e scos dintr'un basm al lui Herodot. Acolo se povestește, că regele Candaules din Lidia avea o soție frumoasă și integră ca o picătură de rouă, pe Rodope. Nimeni dintre bărbați afară

de regele însuși, n'o văzuse și nici n'avea voie să o vadă, după moravurile țării. Gelos însă de avuția sa, Candaules își arătă soția cea „frumoasă, goală, albă” (cum ar zice Ciubăr-Vodă al lui Alexandru) lui Ghigheș, un erou grec și amic al său. Rodope, văzându-se pângărită de privirile lui Ghigheș, ceru acestuia, ca sau să se omoare pe sine sau să-l ucidă pe Candaules. Și Ghigheș omoară în luptă pe Candaules, și ia regatul Lidiei, ear' de soție pe frumoasa Rodope...

Motivul acesta din urmă din basmul lui Herodot îl regăsim și în baladele noastre populare, d. p. în „Pănașul codrilor” sau în „Vidra”, în cari se luptă doi voinici pentru o fată, ear' aceasta promite că va fi acelaia mai tare:

„Ba nu, nu, bădiță frate,
Că veș lupta cu dreptate,
Și ori-care a birul,
Eu cu dînsul m'oi iubi!”

(Va urma).

Din public.

În nenorocirea ce am îndurat prin pierderea neamitatului meu soț, Dr. George Vuia, am fost mângăiată de mulțimea adreselor de condolență și a prietenilor, de cari a fost înconjurat sieriul scumpelor rămășițe pământești ale soțului meu.

Neputând să exprim în particular fiecărui sinceră mea mulțumită și recunoștință, vin pe această cale a-l ruga să mă considere de vecinica lor deobligată.

Arad, 18/31 Decembrie.

Ved. Livia Vuia.

Ultime știri.

Răsboiul buro-englez.

Londra, 30 Decembrie. Lordul *Kitchener* depeșează, că tabăra engleză (dela *Helveția*), care se găsea în poziție întârziată lângă linia ferată la *Machadodrop-Lydenburg*, — a fost erii (29 Dec.) ocupată de Buri. Dintre Englezi au căzut 58 oameni, morți și răniți, ear 200 inși au căzut prizonieri. Tot *Kitchener* raportează, că a plecat și el cu o trupă în urmărirea Burilor. Englezii vor acum să recucerească orașul *Helveția* prin trupe de ajutor din *Belast*.

Londra, 30 Decembrie. Supremul comandant englez *Kitchener* cu data de 29 Dec. raportează din *Pretoria*:

În *Capland* situația nu prea s'a schimbat. Dintre oștirile bure, cari au străbătut în *Capland*, cele dela ost s'au divizat în trupe mici, ear' cele dela vest înaintează mereu dela *Deliley* și *Tor-croft* urmărind pe Englezi către *Carnar*. Generalul *Clemens* asemenea anunță, că pe drumul ce duce spre *Rustenburg* a întâmpinat mare rezistență din partea Burilor. Calea ferată, ce duce spre ost, în apropiere de *Pan Buri* au asvirlit-o în aer; pe drumul de fer dela *Pangerton* ei au oprit trenul și l-au despotat de tot conținutul. Armata lui *White* a sosit la *Senekal*.

Din China.

Londra, 30 Decembrie. Din *Peking* se raportează cu data de erii: *Chinezii* au primit toate condițiile notei comun a reprezentanților străini și despre asta au trimis acestora prin delegați speciali o declarație formală, cu rugarea, ca pertractările de pace să le înceapă imediat și să sisteze ostilitățile.

Editor. Aurel Popovici Barcianu. Red: respuns: Ioan Russu Șirianu.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an . . . . . Cor. 20.—
Pe 1/2 an . . . . . „ 10.—
Pe 1/4 an . . . . . „ 5.—
Pe o lună . . . . . „ 2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagini, cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagini.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“.

A apărut

Calendarul pe anul 1901

in editura Tipografiei Diecesane (Arad).

Material foarte variat cuprinzând:

literatură,
istorie,
afaceri bisericești,
parte economică,
târgurile,
povești de tot felul
și 22 ilustrațiuni (chipuri).

Intre acestea: portretul P. S. Sale Episcopului Goldiș. —

Dintre tablourile dela instalare, Prea Sfinții Episcopi Popea și Goldiș pe pragul bisericii (imbărcări în ornate). 8 chipuri cu călăreții și mulțimea mare dela instalare; biserica rom. ort. din Oradea (2 chipuri: exteriorul și inconostaul bisericii), Reședința episcopoească de vară din Arad-Gaiu.

— Toate pe hârtie fină, încât ori-care se va pute pune în ramă. —

Prețul calendarului va fi moderat, ca și cel mai sărac să și-l poată procura.

Celor cari vor deaface din aceste calendare, se va da rabat. Se atrage atenția d-lor preoți și învățători.

Din public.

Inaugurare de stabiliment medical.

In nou arangeatul meu stabiliment medical, cu aparate usitate în cura naturală se vor practica următoarele metode de lecuire:

Cură de apă rece: sub conducere de specialiști exercitați în mânuirea tuturor aparatelor moderne, persoane aplicate până acum în sanatoriul. 15 bilete 6 fl. 1 bilet 50 cr. (Clienții cu bilet de abonament nu vor plăti nici o taxă pentru îngrijirea medicală).

Băi electrică: pentru vindecarea reumatismului, podagrei, boalelor de nervi, afețiunii boalelor de sânge, pentru vindecarea grăsimii, boalei de rinichi și anemiei. 15 bilete 15 fl. un bilet 1 fl. 20 cr. (Aici cuprinde și cura de apă rece necesară) Cel cu boala de inimă o pot folosi fără pericol. Bolnavii neapți pentru această cură vor fi refuzați.

Băi maure: pentru boale femeiești anemie și reumatism. 15 bilete 15 fl., 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Băi de pucioasă: pentru boale de inimă, nervoase și organice, inimă îngrășată, vasele de sânge încropate, lenevirea intestinelor, anemie, nervositate și boale de femei. 15 bilete 16 fl. 1 bilet 1 fl. 25 cr.

Băi de sare: pentru casuri mai puțin grele de boalele amintite la băile de pucioasă. 15 bilete 11 fl. 1 bilet 80 cr.

Băi de sare sulfuroase: pentru casurile mai grave de boale amintite la băile de pucioasă. 15 bilete 18 fl. 1 bilet 1 fl. 40 cr. (Băile sulfuroase vor putea fi urmate numai de la 20 luna curentă).

Băi electrice. Băi feradice și galvanice: pentru nervositate, slăbire de nervi, ipocondrie, isterie, tremurat de bătrânețe, vitustanez, și lecuirea morfismului. 15 bilete 15 fl. 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Inhalatii: în camera de inhalatii, contra boalelor de gât și de plămâni. 15 bilete 9 fl., 1 bilet 75 cr.

Gimnastica svedeză pentru copii, contra îngustimii pieptului, boalei de cord și cocoase; pentru grăsimia cordului, boale de intestine și ficat, boale de inimă organice și slăbire generală. Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după gravitatea cazului.

Masaje și electromasaje: 1 bilet 50 cr. respective 1 fl., fle-care bolnav poate fi tratat după indicațiunile medicului său sau ale mele. Ori-ce faptuire se întâmplă sub personala mea supraveghere.

Stabilimentul e deschis dela orele 6 dimineața până la 7 seara; ordinațiunii dim. orele 8-9, d. am. 2-4.

Dr. HECHT,

Arad, Strada Zriayi (fostă Sziget) No. 3.
(Intrare în stradă vis-a-vis de Teatru,
intre prăvăliile Maresch și Szabó).
Telefon 270.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă.	Cărți.	Orice tipărituri.
Invitări la nuntă.	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobat de Consistor ilustrată cu charți geografice	—	70 „
2) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.— „
3) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.— „
4) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	80 „
5) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.— „
6) „Principiile politice“, după Dr T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.— „
7) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. —	—	2.50 „
8) „Răsboiul pentru neatârnată“ de George Coșbuc. —	—	1.20 „
9) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secuș nasc. Truția —	—	1.— „
10) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.— „
11) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3.60 „
12) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1.60 „
13) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Geț. —	—	5.— „
14) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, —	—	1.50 „
15) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz —	—	1.20 „
16) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricosne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2-3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 3 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fle-care op 10 fleri spese postale.